

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto I.

Tržič, 5. novembra 1952

Štev. 4

Foto Janez Perko

S Partijo in Titom - naprej!

Naša herojska Partija z voditeljem Titom je tista Partija, ki nima primere v svetu. Njeno odločnost, borbenost, doslednost in demokratičnost visoko cenijo narodi Jugoslavije. Njej zaupamo, z njo in za njo se bomo še dalje borili proti vsem sovražnikom. Ona nam je primer herojstva, glasnik novih zmag, novega življenja. S prelito krvjo med veliko vojno, z gigantskimi napori obnove in izgradnje novega družbenega in ekonomskega življenja je naša Partija presenetila ves svet. Zato tudi njen VI. kongres ni le komedija, kakršno so nedavno uprizorili v Moskvi, ampak resničen obračun za razdobje od zadnjega kongresa, kritičen pretres dosedanjega dela in postavitev novih nalog.

S Partijo smo zrasli, ona je naša! Zato s Partijo in Titom do zmage!

KO POZDRAVLJAMO VI. KONGRES KPJ, SE GLOBOKO ZAVEDAMO POSLANSTVA NAPREDNEGA TISKA, DA S TISKANO BESEDO DVIGA POLITIČNO ZRELOST LJUDSTVA IN POMAGA K NJEGOVEMU GOSPODARSKEMU IN KULTURNEMU NAPREDKU. ZATO BOMO VSE SVOJE DELO URAVNAVALI PO NJEGOVIH SMERNICAH, KI BODO EDINE KAZALE NAŠEMU LJUDSTVU PRAVO POT V SREČNEJŠO BODOČNOST.

Uredništvo »Tržiškega vestnika«

Tržič se pripravlja na volitve

7. decembra bodo volitve v novi ljudski odbor mestne občine Tržič.

Tem volitvam pripisujemo izredno velik pomen. Tržiška občina je postala ena največjih občin v Sloveniji, ko so se ji priključila ozemlja bivših okoliških krajevnih ljudskih odborov. Gospodarstvo tržiške občine obsega najrazličnejše panoge od industrije, obrti, kmetijstva in gozdarstva do živinoreje in zadrugištva. Hkrati je dobila veliko samostojnost; uvrščena je med mestne občine s posebnimi pravicami in bo imela svoj lastni proračun, s katerim bo sama upravljala. Socialistična podjetja bodo po novem finančnem zakonu odvajala v ta proračun izdatna sredstva, ki bodo omogočila veliko gospodarsko dejavnost občinskega odbora. Vse te pravice in ugodnosti so sadovi politike našega partijskega in državnega vodstva, ki vedno bolj približuje upravljanje državnih poslov širokim ljudskim množicam na podlagi široke samouprave občin kot osnovnih celic ljudske oblasti, ki postaja resnična in prava ljudska oblast. Seveda zahtevajo vse te pravice in ugodnosti od ljudskih odborov kakor od vsakega posameznega občana tudi večje dolžnosti. Zato zahtevamo tudi od izvoljenih odbornikov vedno več odgovornosti za njihovo delo, od ostalih volivcev pa vedno več sodelovanja pri vseh gospodarskih in političnih problemih.

Da bi potekale priprave za volitve čim bolje, je razpisal Mestni občinski odbor OF anketo, v kateri naj odgovore člani OF na posamezna vprašanja, posebno tista, ki zadevajo izbiro kandidatov v novi občinski odbor. Da bi se seznanili vsi člani OF in volivci s politično in gospodarsko situacijo naše države, kakor tudi naše občine, so bili po kvartnih in vaških odborih OF predvolilni sestanki, na katerih so se člani OF in volivci do podrobnosti pogovorili o vsem tem, obenem pa o kandidatih za novi občinski odbor. Zbori volivcev pa so po volilnih

enotah. Na teh zborih bodo sestavljene kandidatne liste.

V tržiški občinski odbor bo izvoljenih 31 odbornikov. Celotni teritorij občine je razdeljen na 17 volilnih enot in sicer:

1. volil. enota, 1. kvart, voli 3 odbornike
2. volil. enota, 2. kvart, voli 2 odbornika
3. volil. enota, 3. kvart, voli 3 odbornike
4. volil. enota, 4. kvart, voli 3 odbornike
5. volil. enota, 5. kvart, voli 2 odbornika
6. volil. enota, 6. kvart, voli 3 odbornike
7. volil. enota, Kovor, voli 1 odbornika.
8. volil. enota, Hudo - Hušica - Brdo - Loka - Zvirče, voli 1 odbornika
9. volil. enota, Leše - Paloviče - Vadiče, voli 1 odbornika
10. volilna enota, Sv. Neža - Visočje - Popovo, voli 1 odbornika
11. volilna enota, Sv. Ana, voli 2 odbornika
12. volilna enota, Senično - Zg. Veterno - Sp. Veterno - Novake - Gozd, voli 1 odbornika
13. volilna enota, Križe - Pristava, voli 3 odbornike
14. volilna enota, Sebenje - Žiganja vas - Retnje - Breg, voli 1 odbornika
15. volilna enota, Slap - Čadovlje - Dolina, voli 1 odbornika
16. volilna enota, Puterhof, voli 1 odbornika
17. volilna enota, Lom - Grahovče - Potarje, voli 1 odbornika

Skupno bo 19 volišč, v katerih bo volilo 6.203 volivcev.

Prav tako bodo volitve članov za okrajni zbor. Na področju tržiške občine bodo volili 6 članov v okrajni zbor. V ta namen bodo v 4 posebnih volilnih enotah še posebni zbori volivcev.

Pričakujemo od tržiškega prebivalstva, da se bo, kakor se je množičnih sestankov, tudi zborov volivcev polnoštevilno udeleževalo ter tudi na njih aktivno sodelovalo. Posebno važno je sodelovanje pri izbiri kandidatov, ki jih je treba postaviti vsaj še enkrat toliko, kakor bo

izvoljenih članov odbora. Pri tem moramo gledati, da bodo to ljudje, ki so v prvi vrsti predani naši socialistični stvari in ki bodo obenem sposobni voditi gospodarstvo naše občine. Nikakor pa ne smemo dovoliti, da bi naša široka socialistična demokracija postala platforma za oživiljanje starih strankarskih bojev ali pa za vračanje nazaj, kar bi pač želeli nekateri posamezniki, ki so daleč

od naše socialistične stvarnosti. Zato moramo tudi odločno pobijati nekatere teorije, ki razlagajo, da je za kandidate odločilna le njihova gospodarska sposobnost, da pa politična opredeljenost ni važna. Gledati moramo, da bodo prišli v novi občinski odbor ljudje, ki bodo ne le gospodarsko razgledani, temveč tudi predani člani naše socialistične skupnosti.

V Palovičah je zasvetila električna luč

PRI SV. ANI PA BO ZASVETILA KMALU

V Palovičah so imeli prejšnjo soboto v prisotnosti predsednika ljudskega odbora mestne občine Tržič tov. Lovra Cerarja pomembno slovesnost. Po domovih vaščanov je prvič zasvetila električna luč, ki so si je Palovičani že tako dolgo želeli. Da se je elektrifikacija tega naselja tako hitro in tako uspešno izvršila, so se morali njegovi prebivalci zelo truditi, kar pa je že s samo udobnostjo, ki jo imajo sedaj ob električni razsvetljavi bogato poplačano. Vse priznanje pa zaslužijo seveda tudi ljudski odbor mestne občine Tržič in strokovni delavci Državnih elektrarn Slovenije za požrtvovalno delo in za pomoč, ki so jo Palovičam nudili. Slovesnost ob tem za Paloviče tako pomembnem dogodku je potekala v nadvse pristrčnem vzdušju, zaključili pa

so ta dan vaščani z veselim ljudskim razjantjem.

Tudi vaščani od Sv. Ane pod Ljubljem bodo v kratkem praznovali podoben praznik. Sv. Ana je zadnje naselje v tržiški občini, ki doslej še ni imelo elektrike. Toda tudi elektrifikacija te vasi je v polnem teku. Vaščani z vso vnemo pomagajo pri delu in ni več daleč dan, ko bodo tudi oni deležni ene najpomembnejših tehničnih pridobitev — elektrike, ko bo tudi njim zasvetila električna luč in bodo lahko začeli uporabljati električno energijo še v najrazličnejše druge namene. Tako bo tudi njim izpolnjena dolgoletna želja, za katero pri nekdanih oblastnikih niso našli razumevanja, temveč jim jo bo izpolnila šele naša ljudska oblast.

Dom onemoglih bo kmalu obnovo

Naši starčki, ki so po osvoboditvi dobili oskrbo v osrednjem domu za onemogle kranjskega okraja blizu Pred dvora, so že ponovno izrazili željo, da bi se vrnili v domovno občino. Njihova želja se jim bo kmalu izpolnila. Še letos bo namreč urejen in odprt na Polakovi gubi dom za onemogle tržiške občane, ker je okrajni dom postal pretesen in ne more sprejeti novih prosilcev, ki jih je samo v Tržiču blizu dvajset.

Poslopje, ki ga bodo uredili za ta namen, more sprejeti pod streho do 40 starčkov, kar popolnoma zadošča našim potrebam. Trenutno so prostori sicer še zasedeni, vendar obstoji upanje, da bo stanovanjska komisija pravočasno našla za tamkajšnje stanovalce druga stanovanja, kar ne bo tako težko, saj se bo s sprejemom novih prosilcev samim izpraznilo nekaj stanovanj — nakar bodo takoj začeli z obnavljanjem poslopja.

3 Ko nisem bil človek

Gutmannov govor sem pozneje nekaterim od novodošlih, ki ga niso razumeli, razložil v slovenščini. Spogledali smo se, sklenili, da si bomo pomagali drug drugemu. Sklep slehernega je bil: ohraniti se moram svojcem in domovini. Še tisto popoldne nam je sobni starešina Schad razložil, kakšen red mora biti v omaricah. Ob stenah v jedilni sobi so bile namreč ozke omarice, imenovane Spind. Po dva in dva sta dobila v vsaki omarici prostor na zgornji polici za jedilni posodi, lončka in kruh, sredi omarice pa za obešanje brisače za umivanje ter brisače za jedilni pribor, ki sta morali biti oz. viseti točno po predpisih naravnani, tako da je bil videz vseh »špindov« enak, ko so vsako jutro po našem odhodu iz sobe na zborna mesto na stečaj odprli nezaklenjena vrata omaric. Žlici in noža sta morala biti na zato pripravljenem prostoru na notranji strani vrat. Razen edinega poslednjega pisma svojcev ni smelo biti v omaricah nobene druge navlake.

Tako se je začelo za nas pretvarjanje

iz ljudi v številke na »Zugang-bloku« 24, pod trdo knuto osovraženega taboriščnega osebja. Ko so nacisti l. 1933 zgradili taborišče Dachau in zatem še ostala uničevališča svojih lastnih nasprotnikov, so tu zaprli v prvi vrsti komuniste, socialiste, katoliške kakor luteranske duhovnike, skratka vse vidnejše osebnosti vseh strank. Ti ljudje so bili v predvojni letih v taboriščih bolj šikanirani kakor mi. Schad nam je naravnost rekel že prvi dan: »To, kar boste morali vi prestat, še senca ne bo tega, kar smo morali mi prestat.« Ko so zaradi prestanih kazni in šikan postali nekam otopeli in brezčutni, so jim esesovci ponudili boljše položaje, da so s tem sebe razbremenili. Postali so n. pr. starešine blokov, sob, vodje delovnih oddelkov »capo« itd. Novili so sicer seveda boljše obleke, številke in trikotnike kakor mi na blazah in desnih hlačnicah, imeli boljše hrano ter frizure. To je bila tista osovražena taboriščna hierarhija, ki je imela zlasti na bloku za novodošle častno nalogo s šikaniranjem in s klofutami preobraziti nas v nekaj tednih iz ljudi v številke.

Ker naše predvojno časopisje o nem-

ških uničevalnih taboriščih ni smelo pisati, tudi vedeli nismo, kaj se vse tam dogaja. V Tržiču smo postali bolj pozorni, ko je prišla vest, da je dne 24. julija 1940 umrl v taborišču Oranienburg pri Berlinu naš sorojak, Tržičan Jožef Pollak, župnik v št. Ljupcu pri Dobri vasi na Koroškem. Po prihodu iz Amerike je živel več let v Tržiču in odšel l. 1933 na Koroško, pastiravat med Slovence. Kot prvo tržiško žrtev nemških uničevalnih taborišč ga ohranimo v častnem spominu! Kakor sem pozneje v Dachau izvedel od nekega Poljaka, ki je prišel iz Oranienburga na okrevanje v Dachau, so bili tam jetniki večkrat kaznovani s tem, da so morali eden za drugim teči okrog barake, na vsakem voglu pa je kak sobni starešina neprestano mahal po njih z debelo in dolgo gorjačo tako, da je tak udarec marsikaterega spravil v krematorij.

Na bloku za novince št. 24 nas je bila zelo pisana družba. Poleg Nemcev, nekaj desetih Slovencev, 17 železničarjev iz Luksemburške, češki in nemški katoliški duhovniki ter dva luteranska pastora iz Holandije. Kmalu smo si bili znanci in prijatelji. Od Luksemburžanov sem zve-

Oprema za novi dom je v celoti že pripravljena. Postelje — 40 po številu — odeje in rjuhe v vrednosti 500.000 din je domu odstopila Bombažna predilnica in tkalnica, ljudski odbor mestne občine pa je za ostalo opremo in ureditev doma zagotovil v letošnjem proračunu 1.200.000 din. Posebej je treba pohvaliti še delavne roke naših žena, ki so prevzele šivanje postelnega perila in drugih kosov ter opravljajo ostala pripravljala dela. Mikičeva mama, Minka Cuznarjeva, Tinca

Stegnarjeva, Pepca Halužanova, Tonica Knifičeva, Angelca Zupanova, Minka Zupanova, Micka Brničeva in ostale zaslužijo za svoj nesebični trud vse priznanje tržiških občanov.

Naši starčki bodo brez dvoma srečni, ko se jim bodo odprla vrata v njihov novi dom v domačem kraju, v katerem bodo ob nenehni skrbi naše ljudske oblasti in vseh občanov za onemogle našli udobno zatočišče in v katerem bodo z vsem potrebnim oskrbljeni.

Gozdarstvo v Trziču in okolici

Uvod

Gozdarstvo je gospodarska panoga, ki se bavi z vzgajanjem, negovanjem in pravičnim izkoriščanjem gozdov. Za državne gozdove skrbi ter jih upravlja Gozdna uprava v Trziču s sedežem v Puterhofu. Gozdna uprava vrši svoje posle po revirnih logarjih, gozdarjih in gozdnih delavcih. Državnih gozdov ni malo; saj je samo v kat. občini Trzič od 315 ha gozdov 280 ha državnih gozdov. Po obsegu, t. j. po površini svojega gozda je Gozdna uprava največje, po donosnosti pa srednje močno podjetje v Trziču.

Ako bi vas vprašali, katero podjetje je za Trzič in okolico najvažnejše, bi se verjetno potegovali za Bombažno predilnico in tkalnico, ker ima najobsežnejše stavbe in največ zaposlenih delavcev in namoščencev. Toda tujec bo trdil, da je gozd še večjega pomena za Trzič in okolico, čeprav zaposluje manjše število ljudi. Brez BPT bi se Trzič gospodarsko pač preorientiral ter živel v drugačnih okoliščinah drugačno življenje, brez gozda pa bi Trzič propadel, ker bi se utopil v hudoourniških vodah in nanešenem grušču. Po gospodarski važnosti pa gozd kot producenta lesa tudi lahko postavimo na prvo mesto, saj rabimo les kot snov ali kot predmet na vsakem koraku.

S turističnega vidika pa lahko trdimo, da bi bil Trzič z okolico brez gozdov pust Kras, kakor so nekateri predeli v naši državi, brez privlačnosti in zato tudi brez vrednosti.

Turistično društvo se globoko zaveda, kakšno vrednost imajo gozdovi za obstoj Trziča in okolice ter posebno za razvoj turizma pri nas. Vsi smo poklicani, da sodelujemo za ugoden razvoj gospodarstva ne samo državnih, ampak tudi privatnih gozdov. Kako?

Predvsem bomo spoštovali zakon o gozdovih, poslušali gozdarjeve nasvete in opomine, vedli se disciplinirano v gozdovih ter se izogibali vsakemu dejanju, s katerim bi slabili odporno moč dreves ter zmanjšali turistični pomen gozdov.

Kako pa se Trzič zanima za gozdarstvo? Če pogledamo naše letoviške kraje, kot so Bled, Bohinjska Bistrica, Predvor, bomo naleteli v teh krajih tudi sedeže gozdnih uprav ali pa gozdnih gospodarstev. Edino v našem mestu še prenašamo, da se nahaja sedež najvažnejšega podjetja, t. j. Gozdne uprave, v Puterhofu — kot nekoč Bornov gozdarski urad — kamor hodijo ljudje iz Trziča in okolice po nakaznice za les. Razume se, da se Gozdna uprava briga nehoti predvsem za svojo bližnjo okolico v Puterhofu, čeprav je neposredna tržiška

okolica zelo potrebna gozdarske pozornosti.

Poleg prometnih naprav, kakor so ceste in železnice, ki pripeljejo turista v naše mesto, poleg gostinstva, ki nudi turistu hrano in prenočišče, je za razvoj turizma nadvse važno tudi gozdarstvo zaradi sprehajališč v naših gozdovih, ki utegnejo še najdalje zadržati gosta v našem mestu. Ravno po stanju naših gozdov bo turist ocenjeval našo ljubezen do gozdov in kulturno stopnjo ter s tem delal ugodno ali neugodno propagando za poset Trziča in okolice.

Opomba uredništva. — S člankom »Gozdarstvo v tržiški okolici« začnemo s ciklusom člankov, ki bodo izhajali v prihodnjih številkah našega časnika in imeli posredno ali neposredno zvezo z gozdarstvom.

Gozd je vsakomur dostopen, seveda po poteh in brez sekire in frače. Tam ne najdemo napisnih tabel kot v tovarnah in drugod: Nezaposlenim vstop prepovedan! V gozdu se nadihamo najboljšega gozdnega zraka, okrepimo si živce in vse telo in v veselju razgibamo srce. Vrata v gozdne zaklade so na stečaj odprta, a naša dolžnost je, da cenimo to ugodnost ter s skupno kontrolo odvrčamo ljudi od nepoštenih dejanj. Gozd bo nam in našim potomcem ostal za to hvaležen. Ker je gozd tako ozko povezan z našo usodo, se bomo z našimi članki še bolj seznanili z gozdnim gospodarstvom in se naučili pravilno ceniti važnost gozdov za nas same in za — turizem.

FOTOLIK - invalidsko
podjetje - poslovalnica Trzič -
pošilja VI. KONGRESU KPJ
borbene pozdrave!

Delovni kolektiv
MESTNE LEKARNE
pozdravlja VI. kongres KPJ
in mu želi obilo uspehov!

del, da so sabotirali železniško službo, za duhovnika pa je zadostovala ena sama beseda s prižnice in že se je pregrešil zoper paragraf št. 24 nacistične stranke. Ko smo jim Slovenci povedali, da smo člani OF, da obstoji pri nas uporniško gibanje, so se nam vsi čudili, ker drugod menda takega odpora kot na Slovenskem v l. 1942 ni bilo. Najbolj mi je imponiral sivolasi nemški duhovnik K. Carles, predsednik zavarovalnice Karitas za zahodno Nemčijo, ko mi je rekel preroško: Vi Slovenci si boste čez nekaj let domovino obnovili, naš rajh pa bo razdeljen — kot je v resnici še danes po 10 letih!

Prvi teden so nas novince zaposlili z najrazličnejšimi opravili, tako n. pr. s trikratnim vsakodnevnim čiščenjem bloka, spalnice, jedilnice, stranišč, škropljenjem taboriščne glavne ceste, zbornega prostora itd. Poleg tega je bilo še vežbanje, korakanje v nerodnih in težkih coklah, vaje za pozdrav komandantu taborišča ob jutranjem in večernem zboru »Appellu«: »Mützen ab, Mützen auf — čepice dol, čepice gor!« Če je deževalo, so nam po sobah predavali o disciplini, o vsebini pisem na svojce, kadar nam bo to dovoljeno itd.

Težko je opisati Dachau ter zajeti vse podrobnosti in dogodke. Biti bi moral tam od začetka do konca ter biti zaposlen zlasti v revirju (bolnici), kjer jih je umrlo menda že l. 1942 po 25—30 dnevno, ter v kopalnici, delati na plantaži ali po raznih drugih objektih. Jaz se bom v svojem opisovanju omejil predvsem na lastne doživljanje ter dodal samo še, kar sem zanesljivo zvedel. Slovenci imamo dve knjigi o dachauškem taborišču in sicer: Dušan Salevič, Zapiski iz Dachaua, Ljubljana 1947, in Ivan Vovk, Dachau, 1946. Izdala Družba sv. Mohorja v Celju. Obe knjigi sta dobri, opisano je predvsem življenje v taborišču ob koncu, oz. v zadnjem letu vojne. Priporočam vam, da prečitata še članek Matije Munda, Izgubljena desnica, Koledar Družbe sv. Mohorja 1948, stran 69, potem boste že imeli neko splošno sliko ter lahko nepristransko presojali naše bedno življenje.

Številke, ki smo jih imeli, so bile tekoče. Kdor je prišel v taborišče, jo je dobil, pri odhodu kam drugam ali v krematorij jo je pa izgubil. Jaz sem n. pr. imel štev. 30.689, dočim je bilo sredi l. 1942 v Dachauu okoli 15.000 jetnikov.

Vsak je nosil na beli krpici žigosano številko, pod njo pa rdeč trikotnik na levi strani bluze in na desni hlačnici. Politični interniranci so imeli rdeče, homoseksualci rožnate, vijoličaste jehovci, ki niso hoteli na fronto, črne delomržeži, zelene barve pa nemški kriminalci, ki pa so imeli ugled v taborišču. Najbolj nas je jezil napis z velikimi črkami na strehi kuhinje in kopalnice: Samo ena pot pelje do prostosti, to je pridnost, poštenost, snažnost, treznost, disciplina, vztrajnost itd. Tisti, ki so nas oropali vseh človečanskih pravic, so nam n. pr. priporočali poštenost in treznost, ko v taborišču alkohola sploh ni bilo. Prvi kakor drugi teden nam je potekel v znamenju brca, klofut, zmerjanja, prekleli so nam celo številke. Meni suženjsko življenje nikakor ni šlo v glavo, zato sem jih precej dobil. Schad me ni mogel videti. Preselili smo se na blok 17, ker so blok 24 določili za španske borce. Prvo, kar nas je v teh obupnih dneh razveselilo, je bila vest, da nam bo v nedeljo, 12. julija dovoljeno pisati svojcem na stari svet. O vsebini, kaj smemo oz. kaj ne smemo pisati, smo bili že poučeni.

(Nadaljevanje sledi.)

Zelenica naj dobi vzpenjačo

Kdo ne pozna Zelenice, njenih naravnih lepot in edinstvenih smučarskih terenov? Ne samo Tržičani, temveč vsi planinci in smučarji od tostran in onstran meje, ki so obiskali Zelenico, si želijo nazaj v ta naš planinski in smučarski raj, kakor ta tržiški kotiček upravičeno lahko imenujemo.

Zelenica je bila vsa leta okupacije in tudi po osvoboditvi vse doslej zapuščena. Okupator je požgal prijetno kočjo na Zelenici, kar je preprečevalo, da bi jo turisti obiskovali. Le tržiški smučarji so prirejali vsako leto mednarodna tekmovanja, ki so na Zelenico privabila številne obiskovalce. Ti niso pozabili prekrasnih smučišč, katerim skoraj ni primere. Kako naj bi jih tudi pozabili, ko pa so, lahko bi rekli, zrasli na njih in se prav tu razvili v najboljše smučarje v državi! Vsa ta dolga leta so mislili na to, kako bi zopet napravili Zelenico pristopno vsem in letos jim bo končno dana ta možnost. Tržiško Planinsko društvo je dobilo v last veliko stavbo, ki so jo na prostoru, kjer je prej stala stara kočja, gradili doslej naši miličniki in katero nameravajo sedaj planinci in smučarji še do nastopa zime usposobiti za sprejem prvih gostov. Iz te stavbe bo nastal pravi planinski hotel, ki bo lahko služil nadaljnjemu razvoju in dvigu tujškega prometa.

Primerno gostišče, smučišča in planine so sicer temelj za razvoj turizma, vendar na današnji stopnji razvoja samo to ne zadošča več. Potrebno je zgraditi razne naprave, od katerih najvažnejše so žičnice. Drugod po svetu si danes ne morejo več misliti zimskošportnega centra brez vzpenjač in ker Tržičani želimo, da bi na Zelenici uredili središče alpskega smučanja v naši domovini, je bil pri teh razpravljanih sklep Turističnega društva: Zgradili bomo žičnico in ta nam

bo pripomogla do naših ciljev! Sklican je bil sestanek predstavnikov vseh za gradnjo žičnice zainteresiranih društev in izmed njih izvoljen odbor za gradnjo žičnice. Ta odbor bo do spomladi pripravil vse načrte, finančna sredstva in sploh vse potrebno, da bomo lahko takoj, ko bo skopnel sneg, pričeli z delom in do prihodnje zime vzpenjačo dogradili.

Begunjski plaz kliče po ureditvi

Ako potuješ po cesti od Lajba proti Ljubelju, opaziš široko, pod vrh Begunjsčice segajočo plaznino, po kateri pride vsako leto snežni plazovi, ki v dolžini nad 100 m in več metrov visoko zamedejo cesto ter jo onespособijo za promet do pomladi.

Da ne bi ostal promet po Ljubeljski cesti mrtev, so že davno odprli takimeno zimsko cesto na drugi strani Moščenika, t. j. pod Košuto. A tudi to cesto včasih zasuje plaz.

Sneg, ki pridrvi z Begunjsčice, je zbit kot led ter se zato spomladi počasi topi. Cestarji in cestni delavci imajo dosti opravka pri odkidavanju snega s ceste, da odprejo čimprej promet po cesti. Pod snegom odkrivajo drevesa, ki jih je plaz potegnil s seboj na svojem razdiralnem pohodu. Plaznina se širi in veča, mi pa stojimo takorekoč prekrizanih rok pred tem elementarnim divjanjem kljub vsakoletnim visokim stroškom za kidanje snega, kljub uničevanju gozdov in škodi, ki jo trpimo zaradi prekinitve prometa.

Kako in kdaj je nastala ta plaznina, o tem ne bi mogli nič točnega povedati, obstoji pa domneva, ki bo precej držala. Delno bi bil po tej domnevi vzrok Moščenik, ki izpodjeda bregove ter s tem ruši zemeljsko ravnatežje. Tudi cesta je

Seveda odbor sam in turistično društvo kot iniciator ne bosta zmogla vsega bremenja brez izdatne pomoči od drugod. Potrebno bo sodelovanje vseh, posameznikov, podjetij in ustanov, ki želijo, da bo Zelenica postala naš prvi smučarski center, ki ne bo privabljala samo domačih obiskovalcev, ampak se bo lahko razvila v mednarodno zimskošportno tujsko prometno središče.

Prepričani smo, da želimo to vsi.

rušila ravnatežje, posebno če ni bila varovana s podpornimi zidovi. Gotovo pa je bila cesta posredno kriva za nastanek in razvoj begunjskega plazu zaradi povečanja možnosti za izkoriščanje gozdov nad cesto. Verjetno so bili izvršeni močni poseki nad cesto, nakar je bila odstranjena vsaka ovira postanku in razvoju plazu.

Potnik, ki potuje iz Tržiča proti Ljubelju, bo opazil, če bo gledal z očmi gozdarja, da so na obeh straneh doline gozdovi močno izčrpani, oslabei in degenerirani. Ne samo posledice močnih posekov, tudi posledice gozdnih požarov boš zasledil in gozdovi nudijo slabo sliko, čeprav tla niso tako slaba. Ponekod se je že pokazala gola skala zaradi izpiranja po dežju in odnašanja zemlje po vodi in snegu. Naši predniki so pač najraje sekali po gozdovih, ki so bili pri roki. Če pa zaideš proč od ceste pod Dobro, Košuto ali Begunjsčico, naletiš na lepe gozdove. Zato bo držala domneva, da je tudi begunjski plaz nastal zaradi nespametne sečnje gozdov pod Begunjsčico.

Pozno je proglasila bivša Avstrija te gozdove za zaščitne in varovalne gozdove, kjer je prepovedana vsaka sečnja lesa zaradi zaščite tal in ceste.

Zaprto promet na glavni državni cesti, čeprav v zimskem času, pa je za razvoj turizma (pomislimo tudi na smučarstvo na Zelenici) ovira, ki jo ne smemo trpeti v naši državi. Če nista znali rešiti tega vprašanja bivša Jugoslavija in Avstrija s posestniškimi velekapitalisti, ki niso imeli smisla za dela, ki niso rentabilna, ga hočemo in bomo mi rešili v naši socialistični državi!

Rešiti se da roko v roki — s tehničnimi in pogodovnimi deli. O tem pa več v eni prihodnjih številčk Tržiškega vestnika.

SICER NEDOLŽNA — TODA NEPRIMERNA ZABAVA IN ŠPORT

Okoli Kovorja in Križ je med nekaterimi ljudmi še navada, da v jeseni love na limanice liščke in druge ptice. Vsako leto ugotavljamo, koliko škode napravi mrčes na sadju in polju, vemo pa tudi, da bi bili brez moči proti tem škodljivcem brez pomoči naših ptic.

Stari ljudje ugotavljajo, da izginjajo z naših polj predvsem liščke, naši najlepši ptiči. Ali je tista klavarna zabava takega lovca vredna škode, ki jo povzroča? Povrh pa še to, da od petih ujetih liščkov ostane pri življenju v kletki komaj eden! Res, da je lov na koristne ptice prepovedan, toda dokler ti »lovci« sami ne bodo prišli k pameti, bodo delali škodo še naprej.

SLOVENIJA AVTOPROMET LJUBLJANA

S 1. nov. avtobusna zveza Tržič - Ljubljana dvakrat dnevno

Avtobus vozi ob delavnikih po naslednjem voznem redu:

Km	7.00	13.30	odh. 1.	Tržič	prih. 13.05	19.55
1	7.05	1335	2.	Pristava	13.00	19.50
3	7.10	13.40	3.	Križe	12.55	19.45
6	7.18	13.48	4.	Duplje	12.48	19.39
7	7.20	13.50	5.	Žeje	12.46	19.37
8	7.25	13.55	6.	Odcep	12.41	19.32
11	7.27	13.57	7.	Naklo	12.39	19.30
	7.42	14.12	prih.		odh. 12.25	19.15
16			8.	Kranj		
	7.45	14.15	odh.		prih. 12.20	19.10
28	8.05	14.35	9.	Medvode	12.00	18.50
35	8.15	14.45	10.	Št. Vid	11.50	18.40
42	8.25	14.55	prih. 11.	Ljubljana	odh. 11.40	18.30

Cenik

Km	Tržič									
1	10	Pristava								
3	10	10	Križe							
6	20	15	10	Duplje						
7	20	20	10	10	Žeje					
11	35	30	25	15	10	Naklo				
16	55	45	40	30	25	20	Kranj			
28	90	85	80	70	65	60	40	Medvode		
31	100	95	90	80	75	70	50	10	Medno	
35	115	110	105	95	90	85	65	25	15	Št. Vid
42	150	140	135	125	120	115	100	55	45	30 Ljubljana

Ustanovili smo društvo prijateljev mladine

V skrbi, da ustvarimo otrokom, ki bodo že jutri zavedni državljani naše domovine, vse pogoje za dobro in pravilno vzgojo, sta Ljudska univerza in Klub prosvetnih delavcev v Trzinu organizirala v tednu matere in otroka vrsto štiri vzgojnih predavanj, ki so vzbudila pri starših mnogo zanimanja. Vedno polna dvorana in živahen razgovor po vsakem predavanju so dokazi, da starši živo čutijo potrebo po izpopolnitvi svojega znanja prav na področju vzgoje otrok. Zato je tudi povsem razumljivo, da se je prav na teh večerih rodila tudi misel o ustanovitvi Društva prijateljev mladine v Trzinu, ki naj bi v svojih vrstah zbralo resnične prijatelje mladine z namenom, da zastavijo vse svoje sile za čim uspešnejšo vzgojo naše mladine. Poseben pripravljalni odbor je na treh sejah podrobneje razpravljal o društvu, organiziral 9. okt. prvi pripravljalni sestanek, na katerega je prišlo preko 170 staršev in prijateljev mladine, 24. okt. pa je bil že tudi ustanovni občni zbor. Po tehtnih besedah članov pripravljalnega odbora so bila prebrana pravila in naloge novega društva, nato pa je bil soglasno izvoljen predlagani odbor. Po tem formalnem delu občnega zbora je v skoro poldrugournem predavanju nanizal dr. Leon Zlebnik, profesor ljubljanskega učiteljskega, vrsto vprašanj in zanimivih misli o moralni vzgoji naše mladine. Odličnemu govorniku so sledili poslušalci z izrednim zanimanjem, po referatu pa so se živahno udeležili razgovora, ki je posamezne predavateljeve misli še poglobil in razjasnil.

To predavanje je bilo prvo iz vrste 11 predavanj o vzgoji naših otrok; sledila mu bodo namreč še naslednja: Pravilna vzgoja staršev — močan element pri vzgoji otroka, Delovna vzgoja otroka, Kaj morajo vedeti starši o spolni vzgoji svojih otrok, Nekaj osnovnih načel iz duševne higijene, Boj proti najpogostejšim otrokovim napakam, Vzgoja problematičnih otrok, Vzgojni pomen mladinskih organizacij in udejstvovanje mladine v ostalih organizacijah, Mladini knjigo, film in gledališče, O vzgoji strokovnih kadrov za naše gospodarstvo. To so predavanja, ki jih je za Ljubljano pripravila Centralna ljudska univerza v Ljubljani in so jih izdelali najboljši naši pedagoški strokovnjaki. Ljudski univerzi v Trzinu je uspelo dobiti te predavatelje tudi v Trzinu in je prepričana, da bo ta cikel predavanj doživel prav tak uspeh in obisk kot so ga doživela dosedanja predavanja, saj so vprašanja vzgoje med najbolj važnimi in zato potrebna najširše popularizacije. Predavanja bodo enkrat ali dvakrat tedensko, kakor bodo predavatelji utegnili, nekaj pa jih bo v nedeljo popoldne, da jih bodo lahko slišali tudi starši iz okoliških krajev.

S temi predavanji bo Društvo prijateljev mladine izpolnilo prvi del svojih nalog, začelo pa je tudi že z delom za ustanovitev dnevnega vrta v Trzinu, ki je nadvse potreben. Do pomladi bo pripravilo vse potrebno za zgraditev otroškega igrišča, v najkrajšem času pa bo

odprlo pedagoško posvetovalnico, v kateri bodo starši lahko dobili nasvete, kako naj v posameznih primerih ravnaajo s svojim otrokom.

Vse te naloge pa bo društvo lahko iz-

polnilo le ob najtesnejšem sodelovanju vseh, ki jim je skrb za mladino prvenstvene važnosti, zato vabimo vse in vsakogar, naj vstopi v Društvo prijateljev mladine v Trzinu. Prijavite se lahko v osnovni šoli, gimnaziji, Dijaškem domu ali pri AFŽ. Letno članarino 30 din plačate pri vpisu.

S tržiške osnovne šole

Dva meseca je od tega, ko so se zopet odprla šolska vrata za našo mladino. Šolski prostori so zaživeli, polni so naše mladine, ki si pridobiva osnovnega znanja za življenje. Letošnjo jesen so naši otroci prišli v lepo očiščene in prebeljene prostore osnovne šole, za kar se imamo zahvaliti ljudskemu odboru naše mestne občine. Vendar tudi letos, kakor že dolga leta, občutimo, da prostori današnje osnovne šole v Trzinu ne ustrezajo več svojemu namenu. Upamo, da bo naš ljudski odbor v bližnji bodočnosti našel sredstva, da našim najmlajšim zgradi novo, moderno šolsko poslopje.

Letošnje šolsko leto obiskuje osnovno šolo v Trzinu 209 dečkov in 200 deklic, torej skupno 409 otrok. Šola ima 11 oddelkov, od katerih je eden pomožni in šteje 17 učencev. Zaradi pomanjkanja učnih moči imamo dva oddelka, ki štejeta 48 oziroma 52 učencev, kar je z ozirom na majhne prostore zelo veliko in je delo učitelja v njih zelo oteženo. Osem oddelkov ima pouk dopoldne, 3 pa popoldne. Od 12 učnih moči, kolikor jih trenutno slušbuje na šoli, sta dve učiteljici bili na to šolo premeščeni letošnjo jesen. S 1. oktobrom t. l. pa je bila upokojena po 32 letih vestnega službovanja tov. Perhavec Mira. Ni ga Tržičana in to starega ali mladega, ki bi tov. Perhavec ne poznal, saj slušbuje na tržiški osnovni šoli od 4. nov. 1924 leta. V tej dobi je vzgojila cele generacije. Tov. Perhavec je znana kot vestna učiteljica, pridna kot mravlja, zahtevna do učencev in kot vzorna kolegica. Zlasti je poznana in cenjena kot odlična elementarka. Kot ostalo slov. učiteljstvo, je tudi njo okupator pregnal, toda takoj po osvoboditvi se je vrnila v Trzin ter pri-

čela z delom. Čeprav jo je dolgoletno učiteljstvo fizično precej izčrpalo ter zrahljalo njeno zdravje, je bila vedno na mestu in ves čas po vojni ni v šoli nikdar manjkala. Pa tudi danes, čeprav je upokojena, še vedno poučuje, ker se zaveda, da še zelo primanjkuje učiteljskega kadra. Mislamo, da je prav, če tov. Perhavec ob tej priliki izrečemo zahvalo za vse njeno požrtvovalno delo, ki ga je v 32 letih opravila pri vzgoji naše mladine.

Učiteljstvo osnovne šole se zaveda svojih nalog pri vzgoji naše mladine, zato se je obvezalo, da bo v počastitev VI. kongresa KPJ ne le izboljšalo delo v razredu, temveč tudi poživilo delo pionirske organizacije na šoli. Na svoji zadnji konferenci je sprejelo naslednje sklepe oziroma obveznosti: poživilo bo delovanje pionirske knjižnice na šoli ter v knjižničarskem poslovanju učilo tudi pionirje; osnovalo bo deklamatorski in igralski krožek, ki ga bo vodila tov. Žagarjeva in bo s pionirji v teku šol. leta naštudirala eno mladinsko predstavo; osnovali se bodo še risarski, literarni in šahovski krožek ter ustanovil vod tabornikov; pionirje bomo zainteresirali za Društvo prijateljev tržiškega muzeja, da bodo po svojih močeh sodelovali pri zbiranju muzejskega gradiva; v času zime bomo organizirali sankarska in smučarska pionirska tekmovanja; vso pomoč in nasvete pri delu s pionirji bomo iskali v Društvu prijateljev mladine, ki se je osnovalo v Trzinu.

Pri vsem delu z našo mladino pa učiteljstvo računa na podporo staršev, katerim je gotovo do tega, da bodo njihovi otroci res vredni in sposobni nadaljevati njihovo delo, ko bodo odrasli.

Beseda mladim obiskovalcem kina

Nekaj bi radi povedali naši »nadebudni« mladini, tisti med 14. in letom.

Vaše vedenje v kino dvorani res ni lepo. Vsi se moramo zavedati, da živimo v družbi, ki nas stalno obdaja. Biti moramo obzirni drug do drugega. Svoje vedenje moramo prilagoditi družbi, v kateri živimo, se veselimo in trpimo.

Ko se odpro vrata kino dvorane, vdere mladina prva naprej, z vikom in krikom zaseda sedeže, skače celo preko njih, ne glede na to, da se ljudska imovina uničuje. Fantje kriče drug preko drugega. Da bi se dostojno odkrili, seveda nikomur ne pride na misel. Če pride zamudnik v kino, rine mimo sedežih na sedež, brezobzirno suva in zmerja. Ostali, ki sede, ne ostajajo dolžni primernih nedostojnih odgovorov in tu imamo spet novo sliko slabega vedenja naše mladine.

Če prideš prepozno, obrni se z obrazom proti tistim, ki sede. Ali misliš, da je tvoje »ozadje« res tako zanimivo, da ga moraš vsakomur pokazati? Kdor sedi, naj vstane, zlasti če pride v vrsto odrasel človek, saj je razdalja med vrstami zelo ozka. Oprosti in zahvali se vsakomur, ki vstane zaradi tebe! Besede: oprostite, prosim! in hvala! nič ne stanejo, a mnogo zaležejo. Obiskovalcem kina pa bi dale izpričevalo dostojnega vedenja.

KOLEKTIV

MESTNEGA KINA v TRZINU

pozdravlja

VI. KONGRES KPJ

naše vodnice v borbi
za socializem.

Ob 25-letnici naše godbe

Te dni praznuje godba na pihala 25-letnico svojega obstoja in z njo lepa vrsta godbenikov 25-letnico neutrudnega sodelovanja, spopolnjevanja in nastopanja na samostojnih koncertih, pri številnih proslavah, pri vseh manifestacijah tržiškega prebivalstva, pa tudi drugod. Ta jubilej je lep jubilej požrtvovalnega dela, ki zasluži vse priznanje, posebno če pomislimo, koliko je bilo potrebnih za vsak javni nastop, za vsak nov uspeh vaj in spet vaj. Kapelnik Rudolf Ahačič, ki vodi godbo z majhnimi presledki (predvsem za časa nosečnosti) od njenih prvih korakov, in godbeniki Janez Golmajer, Karel Klofutar, Kozma Klofutar, Pavel Kralj, Štefan Ovsenar, Franc Podlipnik, Jože Rožič, Jože Špehar, Karel Štucin pa tudi ostali, ki so se jim pozneje pridružili, so lahko ponosni na svoje plodno delo in lepe uspehe, ki so jih v teh letih dosegli. Tržiško prebivalstvo in z njim naša ljudska oblast znata in bosta vedno znala ceniti njihovo požrtvovalnost, posebno danes, ko je godba res naša, ko spremlja s svojimi zvoki naše svobodno življenje, naše praznike, naše napore in zmage.

Vemo, da bi bili njeni uspehi še lepši, če bi se jim ne bilo treba boriti z vsakovrstnimi težavami, ki danes še ovirajo njihovo delo. Vemo, da bi bili potrebni še večje moralne in gmotne podpore, kot

so jo prejeli doslej, toda težave niso spremljale samo njih, temveč jih je moralo prenašati ob žalostni dediščini, ki jo je prejela naša mlada država iz preteklosti, vse ljudstvo. Ni bila pa godba nikdar pozabljena in prav v zadnjem času so člani tržiških sindikalnih podružnic pokazali posebno naklonjenost do nje, ko so na pobudo »Svobode« po svojih zastopnikih pri Krajevnem svetu sklenili, da začno z zbiranjem prostovoljnih prispevkov za nove uniforme.

V soboto zvečer, ko bo godba v Cankarjevem domu proslavljala svoj jubilej, pa jo bo tržiško prebivalstvo še posebej počastilo s številno udeležbo.

V nedeljo dopoldne vabijo godbeniki k spominski svečanosti na grobovih padlih partizanov, kjer se bodo oddolžili zlasti spomenu padlih godbenikov Jožeta Mežka, Ivana Zakška, Franca Dolinarja in ostalih. Popoldne pa se bomo skupno z njimi ob njihovem prazniku poveseleli v dvorani Runo.

Naši godbi k njenemu jubileju čestitamo in ji želimo nadaljnjih, še lepših uspehov!

Posebno želimo vztrajnosti mladincem, ki so se v zadnjem času v velikem številu vključili v godbo in kažejo veliko veselje in voljo za sodelovanje. Naj jim slede še drugi!

Delo in načrti dramske sekcije „Svobode“

Člani dramske sekcije so z vso resnostjo pričeli z delom. Režiserji so na treh sejah razpravljali o vseh važnih vprašanjih. Določili so načrt letošnjih predstav. In vsi, prav vsi so si edini v tem, da ne sme ostati samo pri programu, temveč da mora biti načrt tudi izveden, če mogoče, prav ves v celoti.

Da bi se pomnožil igralski kader z novimi močmi, je bil sklican sestanek vseh, ki bi radi postali igralci. Vendar odziv ni bil zadovoljiv, ker se je prijavilo premalo novih igralcev in igralk. Zato, tovariši in tovarišice, ne oklevajte! Kdor koli želi k naši igralski družini, naj pride! Z veseljem bo sprejet!

V načrtu je igralski tečaj, ki bo velike važnosti za vse igralce, bodisi za novince, kakor tudi za vse ostale. Na tečaju bomo obravnavali: dramsko igro, odrsko izgovorjavo, pravorečje, zgodovino gledališča in šminkanje. Predavatelje bomo dobili med domačimi in ljubljanskimi strokovnjaki.

Na programu letošnjih predstav so dela iz domače in tuje literature, klasična in sodobna. — V letu 1945 smo videli na tržiškem odru dramo Mire Pucove »Svet brez sovraštva«. Letos bomo videli njeno drugo delo »Ogenj in pepel«. Garcia Lorco nam bo odkril košček skritega življenja v španski vasi, kjer vlada še neusmiljen patriarhalen red. Dom Bernarde Albe nam pokaže njegove posledice. Klasična komedija največjega dramatika vseh časov W. Shakespearea **Komedija zmešnjav** nas bo iztrgala iz vsakdanjih skrbi, nam pričarala čuden niz zapletov in nam nudila mnogo užitka. Zvesti Cankarjevemu spomenu bomo

gledali **Jakoba Rudo**, njegovo mladostno, za naše občinstvo najbolj dostopno delo. V predpustnem času nas bo z odra pozdravila nova **opereta** z veselimi melodijami, šalami in plesi. Ameriška pisateljica Hellmannova nam bo v svojih **Kobilicah** pokazala izrez iz življenja, kjer vladata pohlep in prevara. Sezono bo zaključil vsem dobro znani Haškov **Dobri vojak Švejk**.

»Ogenj in pepel« v režiji tov. Smoleta ter »Dom B. Albe« v režiji tov. Žagar-

Z občnega zbora našega muzejskega društva

Društvo prijateljev tržiškega muzeja je imelo svojo ustanovno skupščino dne 16. oktobra 1952 v salonu hotela Pošta v Trzinu. Poleg domačih udeležencev so prišli na zbor še člani Tehniškega muzeja Slovenije in sicer: predsednik tov. prof. ing. Ciril Rekar, ravnatelj tov. prof. Franjo Baš in tajnik tov. Ivan Mohorič, katerim se je pridružil tudi tov. Edo Turnher, ravnatelj zavoda za varstvo kulturnih spomenikov v Ljubljani.

V imenu pripravljalnega odbora je začel skupščino tukajšnji poverjenik TMS, ki je po pozdravu vseh navzočih podal naslednje poročilo:

Kot sem že pri neki priliki omenil, muzejska zamisel ni povsem neka nova v Trzinu. Že pred kakimi 30 leti smo se navduševali s pok. prof. Jožetom Šterom za zbiranje muzejskega gradiva. Koliko muzejskih zanimivosti bi ostalo ohranjenih, če bi bili mogli že takrat to zamisel uresničiti! Pa tudi pokojni župnik Viktor Kragl, ki je napisal

„Svoboda“ VI. kongresu KPJ

Delavsko kulturno-prosvetno društvo »Svoboda« v Trzinu se globoko zaveda velikega pomena, ki ga ima šesto zasedanje Kongresa Komunistične partije Jugoslavije za bodočnost delavskega razreda Jugoslavije. Kadarkoli je naša Partija spregovorila delavskemu razredu in ga poklicala v boj, je spregovorila v dobrobit delavskega razreda!

Delavsko kulturno-prosvetno društvo »Svoboda«, ki je na svetlih tradicijah nekdanje »Svobode« v Trzinu nedavno znova zaživela, bo zvesto prisluhnila sleherni besedi na zasedanju. Zlasti pa bo pri delu v svojih sekcijah napela vse sile, da bo zmaga delavskega razreda v narodnosvobodilni vojni in njegovim nenehnim zmagam ob strojih sledila čimprej tudi njegova popolna zmaga v duhovni revoluciji njenih članov, da bo tako postala žarišče napredne prosvete za vse prebivalstvo tržiške občine.

Naj živi naša Partija, naj živi njen voditelj maršal Tito!

jeve sta že v delu. Vsi igralci so se z vso resnostjo in ljubeznijo oprijeli učenja. Deli si bosta sledili naglo drugo za drugim in bosta uprizorjeni izmenoma. Dne 29. nov., na naš državni praznik, bo slavnostna predstava »Doma Bernarde Albe«.

Kakor so vsi režiserji in igralci resne in trdne volje, da bi nudili čim boljše in bolj dognane predstave, tako smo trdno prepričani, da bo odziv tržiškega občinstva poplačal njihov ogromni trud.

VABILO

V težnji, da se dramska sekcija »Svobode« številčno okrepi, vabimo vse, ki imajo veselje do udeleževanja na odru, naj se prijavijo tajništvu (pri tov. Slavku Primožiču), kjer dobe nadaljnja obvestila. Za začetnike je v načrtu tečaj za dramatiko. — Pripeljite s seboj tudi svoje znanke, ki imajo veselje do igranja!

za naš Trzin dragocene Zgodovinske drobce, je pozival Trzinčane, naj delajo za ureditev lastnega muzeja. Odziva pa žal ni bilo; predvsem zaradi tega ne, ker tedaj niti oblast niti tržiško ljudstvo za muzej nista imela pravega razumevanja.

Danes je stvar vsa drugačna. Naša ljudska oblast zbiranje muzejskega gradiva ne le priporoča, ampak tudi izdatno podpira in propagira. Tako je nastal v Ljubljani Tehniški muzej Slovenije, pod čigar okriljem je nastalo že več novih lokalnih muzejev.

O muzejskih vprašanjih ne bom veliko govoril, ker bodo to gotovo storili tovariši iz Ljubljane. Rad pa bi poudaril, da zlepa ni najti kraja s tako bogato in pestro obrtno preteklostjo, kot je Trzin. Medtem ko so se sosedni kraji v preteklosti ukvarjali samo z rudarstvom, fužinarstvom in žebjarstvom, so se v Trzinu pečali še s kosarstvom, pilarstvom, usnjarstvom, čevljarstvom, nogavičarstvom, izdelovanjem katuna in barvanjem blaga. Ni bilo skoraj hiše, v ka-

teri se ne bi izvajala kaka obrt. Ko je začelo primanjkovati prostora ob Moščeniku in Bistrici, so podjetni Tržičani speljali Moščenik v tri rokave, da so lahko postavili še več fužin in še več usnjarn na bregovih svojih voda.

Bodoči tržiški muzej bo zato v prvi vrsti prikaz vseh onih ustvarjalnih komponent, ki so dvignile Tržič na tisto ugledno industrijsko mesto, katerega je Tržič stoletja v svetu zavzemal in katerega ima še danes. Zato spada tržiški muzej že po svojem bistvu pod okrilje Tehniškega muzeja, pa četudi bodo prikazane v njem stvari, ki niso neposredno s tehniškega področja, a so se na teh plodnih tleh pojavile.

Če hočemo obraz starega Tržiča še ohraniti, je zadnji čas, da sistematično pričnemo s pripravami. Kar se danes še da ugotoviti, se morda jutri ne bo dalo več. Stari ljudje umirajo, nekdanje delavnice se preurejajo in po raznih podstrešjih in skritih kotičkih jemljejo konec še ti muzejski predmeti, ki so dosedaj še srečno ušli uničevalni roki.

Za uspešno muzejsko delo sta predvsem potrebni dve stvari: množično sodelovanje in prostor, kjer bomo muzejske zbirke sortirali, hranili in razstavljali.

Ker kaže sedanja občinska uprava s tov. predsednikom na čelu mnogo zanimanja za naša prizadevanja, imamo vse upanje, da bo delo za muzej v Tržiču uspešno.

Z vztrajnim in požrtvovalnim delom bomo ustvarili muzej, ki bo že sam po sebi predstavljal veliko dragocenost, v katerem se bodo mlade generacije učile in ki bo privlačna zanimivost ne le za domačina, ampak tudi za tujca. Tako se ne bo več dogajalo, da bi številni avtomobilisti, ki prihajajo čez Ljubelj gledat zanimivosti naših krajev, brzeli kot doslej kar naprej skozi Tržič in da bi se

drugi obiskovalci naše lepe domovine ogibali Tržiča, ker jim dosedaj nismo mogli pokazati zbranih zanimivosti.

Že iz nakazanega sledi, da je poslanstvo muzeja tako veliko, da se izplača zanj delati, zanj se truditi. In ker Tržičani — kot gnezdo ptič — ljubimo svoj Tržič, bomo tudi vse storili, da dobimo v Tržiču čimprej svoj muzej.

Nato je povzel besedo tov. Edo Turnher, ki je med drugim poudaril, da bi bila slika o življenju in delovanju naših dedov nepopolna, če ne bi imeli naših kulturnih spomenikov. Ti vežejo preteklost s sedanostjo in je zato treba budno paziti, da jih ohranimo. Pri nas to nalogo že desetletja vrše razni muzeji. Prejšnje čase je bila naloga muzejev nabiranje spomeniških zanimivosti in njihovo razkazovanje v svojih muzejskih prostorih; današnje načelo pa je, da morajo spomeniki, ki niso ogroženi, ostati tam, kjer so nastali in vso dobo živeli. To prizadevanje je dobilo svoj poseben poudarek v NOV, ko so v letu 1945 postavili posebno komisijo za zbiranje in varstvo kulturnih spomenikov. L. 1946 je izšel tozadeven zvezni zakon, leta 1948 pa smo Slovenci dobili svojo zakonito ustanovo za spomeniško varstvo.

Ta mlada ustanova, ki ima stalno veliko dela, potrebuje mnogo strokovnjakov in dobro urejeno delavnico, ki bo reševala umetnine propada. Pri njenem delu ji pomagajo razni zaupniki, ki poročajo o stanju spomenikov iz svojih krajev, in pa naši muzeji. Le-teh naj bi na deželi nastalo čimveč in naj bodo taki, da bodo najbolj ustrezali značilnostim kraja, v katerem se postavljajo. Pri tem ne smejo prezreti zanimivosti iz narodnoosvobodilne borbe, ki naj bodo vsepovsod najvidneje prikazane kot odraz najslavnejše dobe v zgodovini slovenstva. (Nadaljevanje sledi.)

Obiskujte jezikovno šola pri LU!

Jezikovna šola pri Ljudski univerzi v Tržiču je začela s svojim III. šolskim letom. Namen te šole je predvsem praktičen in zato z najuspešnejšo učno metodo stremi za tem, da si tečajniki v najkrajšem času pridobijo najosnovnejše pojme in primeren besedni zaklad, ki jim bo zadoštal za vsakdanjo rabo. Posebna skrb je posvečena pravilni izgovorjavi in konverzaciji. V letošnjem šolskem letu odpiramo tečaje za I., II. in III. razred angleščine ter I. razred nemščine in poseben razred za nemško konverzacijo. Poučevala bosta profesor Štefan Koželj in Renata Demšar. Pouk traja od 1. nov. do 31. maja s 14-dnevnim odmorom v drugi polovici januarja. Pouk je vsak torek in petek in sicer: angleščina I. od 19.—20., angleščina II. od 19.—20., angleščina III. pa od 18. do 19. ure, dočim bodo učne ure za nemščino določene naknadno. Mesečna ukovina znaša 150 din, ki jo je plačati vsak mesec naprej. Vsa potrebna pojasnila lahko dobite vsak torek in petek od 18 do 20 ali vsako dopoldne v gimnazijski pisarni. Vpisnina 50 din. Vpisovanje se zaključuje 15. novembra.

Ljudska univerza bi odprla tudi poseben tečaj slovenskega jezika, katerega pripočnemo vsem, ki bi hoteli znanje slovenskega jezika osvežiti in izpopolniti. Za vsako jezikovno skupino mora biti vsaj 15 interesentov.

Autobusne vožnje v gledališča

Od 8. novembra dalje bo vozil avtobus redno vsako soboto:

1. v ljubljansko opero, kjer bomo poslušali Gorenjskega slavčka, Era z onega sveta, Rusalko, Fausta, Romea in Julijo, Beraško opero, Beg s Seraja, Kavalirja z rože, Fidelia, Madame Butterfly, Falstaffa, Simona Boccanegra in balet Vrag na vasi;

2. v ljubljansko dramo, kjer so na sporedu Kralj na Betajnovi, Matiček se ženi, V agoniji, Človek je dober, Revizor, Zlahtni meščan, Britanik, Vojak in čarovnica, Richard Tretji, Sveta Ivana, Smrt trgovskega potnika, Gospa Biserna reka, Kranjski komedijanti, Povabilo v grad, Volpone in Sneguljčica;

3. v Prešernovo gledališče v Kranju, kjer bomo videli: Ljubezen štirih polkovnikov, Satanovega generala, Krajnske komedijante, Sneguljčico in še razne druge uprizoritve, ki bodo kasneje javljene.

Odhod iz Tržiča ob 18.15, povratek iz Ljubljane ob 23.30.

Povratna vozovnica Tržič—Ljubljana stane 180 din.

Na željo bo vozil avtobus na prireditve tudi ostale dni med tednom in ob nedeljah.

Prijave in rezerviranje vstopnic za predstave sprejema pisarna Turističnega društva.

Kina Tržič

8.—9. nov. Dom sovražstva. Ameriška drama iz življenja italijanskih priseljencev, v kateri postane dom Monettijev zaradi pohlepa po denarju — dom sovražstva med očetom in sinovi.

12.—13. nov. Odšel brez naslova. Francoski film o mladi podeželski nezakonski materi Terezi, ki zaman išče po Parizu svojemu otroku očeta-lahkoživca, dokler je ne vzame pod svojo streho šofer Emil.

15.—16. nov. Broadwayske melodije. Ameriška barvna revija kabaretnih komičnih prizorov, jazza in plesa z Esther Williams, Redom Skeltonom, Fredom Astaireom — Ziegfeldove »Norčije« leta 1946.

19.—20. nov. Strel skozi okno. Avstrijski detektivski film, v katerem kriminalistični pripravnik Jellinek razvzolja skrivnost treh umorov in kraje načrtov v neki tovarni, pa ostane le nižji uradnik.

22.—23. nov. Dolina orlov. Angleški film o švedskem znanstveniku, ki mu žena pobegne z asistentom, posnet v deželi Laponcev z vsemi značilnostmi in s prizori iz življenja domačinov.

26.—27. nov. Pot v Utopijo. Ameriška parodija na filme o divjem zapadu z gangsterji, zlatosledci na Alaski, kabaretnimi pevci in komikom Crosbyjem in Hopeom.

29.—30. nov. Težka leta. Italijanski film o tragični usodi uradnika Priscitella, ki je koncu vojne ob službo, dasi je bil le na pritisk in proti prepričanju postal fašist in skvadrist, med tem ko resnični fašisti ostanejo na svojih mestih.

3.—4. dec. Srečanje s Frankensteinom. — Ameriški film z grozotnimi prizori, ki se odigravajo na gradu zločinskega čarovnika grofa Dracule, dokler policijska agentka ne odkrije skrivnosti okoli pošasti in strahov.

RESITEV UGANK IZ 3. ŠTEVILKE TRŽIŠKEGA VESTNIKA

Jugoslovanska mesta: Šesti kongres Komunistične partije Jugoslavije.

Črkovna podobnica: Tržič.

Izžrebani so bili: mr. ph. Majda Cilenšek, Marko Costa in Metka Oblak. Nagrade — po 5 novih fotografskih posnetkov Tržiča — naj dvignejo v pisarni Turističnega društva.

ALI VEŠ...

...da izhaja beseda kongres iz latinščine (congregior — snidem se) in da pomeni najprej sestanek, potem pa tudi organizacijsko telo?

...da izhaja beseda partija iz latinske besede pars in da pomeni najprej del, potem pa tudi stranko?

...da prihaja beseda muzej od deveterih muz, pri Starih Grkih zaščitnic umetnosti in znanosti, in da torej prvotno pomeni svetišče muz?

...da izhaja beseda utopija iz grških besed u (ne) in topos (kraj) in da pomeni najprej kraj, ki ga nikjer ni, potem pa tudi vsako neuresničljivo zamisel?

...da beseda broadway (izgovori: brodvej) izhaja iz angleščine, kjer pomeni broad širok, way pa cesto in da je Broadway ime ene najvažnejših cest v New Yorku?

...da je pravo ime za Vasovje (po Badjuri) »V osojah« in da je le avstrijski kartograf — nevesč slovenskega jezika — v avstrijski specialki zapisal Vasovje?

...da beseda »šiht« ni slovenska in je torej ne smemo rabiti? Namesto »v treh šihtih« rečemo »v treh izmenah«, namesto »imam nočni šiht« pa kar »delam ponoči«.

Ob razvitju prapora rodu „Severne meje“

Taborniška organizacija v Trziču je še mlada in se zato še ni mogla doslej vidno predstaviti naši javnosti. Marsikdo niti še ne ve, da imamo v mestu številčno močno in delavno skupino — rod »Severne meje«, ki vključuje skoro 300 članov.

Taborništvo ima svoje bogate tradicije v skavtih in gozdovnikih, ki smo jih poznali pred vojno tudi v Trziču. Vsakoletna večtedenska taborjenja pod šotori s svojim pestrim življenjem v naravi, izleti in pohodi, spoznavanje prirode in vzgajanje človeka v dobrega tovariša in državljana, dajejo globok pomen taborništvu. Taborniške organizacije v svetu praznujejo letos 50-letnico svojega obstoja. Združene so v svetovno taborniško organizacijo, kateri pripada tudi naša Zveza tabornikov Slovenije. Svetovna zveza prireja vsako leto svoja tradicionalna taborjenja, imenovana jamboree.

Rod »Severne meje« v Trziču je pripravil v počastitev kongresa KPJ svoj veliki praznik, ko se je prvič na svečan način predstavil naši javnosti. Dne 2. novembra so taborniki razvili svoj rodovni prapor. To je prvi prapor tabornikov v

naši republiki, zato je kumovanje prevzel predsednik Sveta za prosveto in kulturo vlade LRS — minister tov. Boris Zihelr. Na ta prapor bodo ponosni ne le naši taborniki, ampak tudi Tržičani. Zato pričakujemo, da bo javnost z zanimanjem in aktivnim sodelovanjem podprla taborniško gibanje v Trziču.

Prvič so se taborniki v Trziču zbrali letos v mesecu maju, v upravo rodu so bili izvoljeni delavci naših tovarn. V tem kratkem času si je rod nabavil lepo število inventarja: šotorov, kotlov in ostale opreme, ki je potrebna za izvedbo taborjenja. Zato bo rod v poletju lahko organiziral večtedensko taborjenje za svoje člane. Pred dobrim tednom je bila osnovana samostojna družina tabornikov medvedkov in čebelic na gimnaziji, ki predstavlja najmočnejšo taborniško skupino v Trziču. Naši najmlajši se živo zanimajo za taborništvo, razumevanje smo našli tudi pri starših in zato smo prepričani, da bo taborništvo tista organizacija, ki je najbolj primerna naši mladini. Na tradicijah partizanstva, skavtizma in gozdovništva naj raste novi rod tabornikov!

Strelci so zgradili novo moderno strelišče

V nedeljo 5. oktobra so praznovali tržiški strelci svoj največji praznik — razvili so svoj prapor in odprli novo moderno strelišče.

Zadnje dni pred otvoritvijo so imeli zelo veliko dela, da so vse potrebno dokončali in pripravili »Dom strelcev« in strelišče za to veliko svečanost. Dom, strelišče in okolico so krasile zastave in narole, prav posebno pa so slavnost poživljali nasmejani obrazi strelcev, saj so se s pravico lahko veselili svojega uspeha. Lepo pripravljene in uspele slavnosti so se udeležili tov. Franc Lubej, sekretar ljudske skupščine LRS, ki je zastopal predsednika ljudske skupščine LRS tov. Josipa Vidmarja, ki je kumoval praporu, dalje sekretar MK KPS in predsednik LOMO Tržič tov. Lovro Cerar, sekretar MO odbora OF tov. J. Roblek, sekretar SZS tov. Vlado Jarca, sekretar OSO Kranj tov. Tine Kokalj, zastopnika JLA major tov. Mavrič in kapetan tov. Delić, direktorji, predsedniki upravnih odborov in delavskih svetov tržiških podjetij, zastopniki vseh množičnih organizacij in društev ter veliko število prebivalcev mesta Tržiča in okolice.

Predsednik strelske družine je v svojem poročilu poudaril težave, s katerimi so se tržiški strelci borili pri gradnji strelišča. Ko so meseca julija napovedali tekmovanje vsem SD v Sloveniji na čast VI. kongresa KPJ, še niso imeli ne materiala in ne finančnih sredstev za izpolnitev prve obveze v tekmovanju: zgraditi lastno strelišče. S trdno voljo, da morajo do kongresa strelišče zgraditi, so dne 8. julija t. l. pričeli z delom. Tri mesece so pridno in trdo delali v vročini in dežju ter tudi pozno ponoči. Za dograditev strelišča in »Doma strelcev« so napravili 3.500 prostovoljnih ur in s tem opravili vse delo razen kvali-

ficiranega tesarskega dela. Proračun predvideva za zgradnjo strelišča 1.5 milijona dinarjev, bili pa so popolnoma brez denarja, zato so jim mestna občina in tržiška podjetja priskočila na pomoč ter darovala preko 400.000.— din za zgradnjo strelišča v Trziču. »Predčasno in častno smo izpolnili svojo obvezo za VI. kongres KPJ« je tov. predsednik končal svoje poročilo, »ter danes predajamo strelišče svojemu namenu, da se bodo na njem vzgajali novi in novi strelci in ne samo za šport, pač pa tudi za dobre branitelje domovine, če bi bilo to potrebno.«

Tov. Franc Lubej, sekretar ljudske skupščine LRS je v svojem govoru predvsem poudaril pomen strelstva za obrambo domovine ter pohvalil in čestital v imenu tov. Josipa Vidmarja, predsednika ljudske skupščine LRS, in v svojem imenu graditeljem k njihovem velikemu uspehu.

Delo in uspehi tržiškega Aerokluba

Nekaj let po osvoboditvi je bila v Trziču ustanovljena letalska skupina, ki je pripadala matičnemu društvu na Jesenicah. Po reorganizaciji poedinih skupin so se ustanovili samostojni aeroklubi, ki so bili člani Letalske zveze Jugoslavije. Tudi pri nas v Trziču je bil ustanovljen samostojen aeroklub, toda bil je brez vsakih denarnih in materialnih sredstev in se do sedaj ni mogel razvijati tako, kakor bi se moral. Sekcije, ki so bile ustanovljene, niso imele svojega vodilnega kadra, ki bi uspešno vodili tečaje. Modelarjev je bilo največ, kar je potrdilo, da je med tržiškiimi pionirji za to panogo veliko zanimanje. Po reorganizaciji klubov pa je delo modelarjev popolnoma zamrlo.

Delo padalske sekcije je bilo ravno

Po končanih govorih je predsednik družine razvil najlepši strelski prapor v Jugoslaviji ter ga z obljubo, da se bodo pod njim vzgajali Tržičani, predvsem pa mladina v dobre strelce, predal tov. Fr. Lubeju, ki je v imenu kuma tov. Josipa Vidmarja, pripel na prapor spominski trak. Ko je tov. Lubej predal prapor praporščaku tov. Janezu Perku, najboljšemu strelcu, so zabili zastopniki ljudske oblasti, strelskih organizacij, JLA, družbenih organizacij in društev ter podjetij in ustanov 57 zlatih, srebrnih in bronastih spominskih znakov v drog prapora.

Nato je predsednik družine razdelil 30 strelcem, za njihovo požrtvovalno delo pri gradnji strelišča zlate, srebrne in bronaste udarniške značke. Tov. Lovra Cerarja, sekretarja MOK KPS in predsednika LOMO Tržič, pa so strelci sprejeli za njegovo veliko pomoč pri gradnji strelišča, za častnega člana v svojo strelsko družino.

Po ogledu strelišča in strelskih naprav ter »Doma strelcev« so gostje izstrelili častne strele, zatem pa se je začelo zabavno in propagandno streljanje.

Svoj »Dom strelcev« so si strelci uredili tako, da imajo v spodnjem delu sobo za seje in sestanke, katero bodo lahko uporabili tudi za tečaje strelstva, ter je zato tudi okusno in lepo izdelana in opremljena. V spodnjem delu se nahaja še shramba za razne strelske rekvizite in potrebni pribor. Od tu vodijo stopnice v zgornji del, kjer je strelnica, ki je zaradi malo visečega strelišča dvignjena. Strelnica je opremljena z mizami za strelce in mizicami ter stolčki za pisarje. Rov, ki je točno 200 m oddaljen od strelnice, pa je opremljen s 4 stojali z vozički za premikajoče tarče.

Z novim streliščem, ki je po izjavi tov. Vlada Jarca, sekretarja SZS, najlepše v Sloveniji, je Tržič in cela Gorenjska dobila nov športni objekt. Z njim se bo strelski šport v Trziču brez dvoma še bolj razširil ter bodo tržiškim strelcem Janezu Perku, Blažu Šteru, Ladu Brejcu in drugim sledili vedno novi in novi strelci s strnjeno in enotno voljo: »Znati dobro streljati — znati premagati vsakega sovražnika«.

tako otežkočeno, zato je Mestni odbor Ljudske tehnike poslal v aprilu svojega člana na tečaj, da bi se strokovno usposobil za to vejo letalstva. Uspehi so se kmalu pokazali. V maju se je pričel prvi padalski tečaj. V pričetku je bilo prijavljenih 16 mladincev, med temi dve mladinki, ob koncu tečaja jih je ostalo še 11. Tečaj je uspel, kar dokazujejo zelo dobre ocene pri izpitih. Komandant padalstva, ki je prisostvoval izpitom, je bil zelo zadovoljen z znanjem tečajnikov.

V soboto in nedeljo dne 18. in 19. okt. so se vršili prvi skoki tržiških padalcev na letališču v Lescan. Vsi so svoj prvi krst srečno prestali ter bili navdušeni nad vsem, kar so doživeli ta dan. Bilo je tudi treme, toda po srečnem pristanku je bilo vse to pozabljeno. Najbolj se je

izkazal najmlajši padalec Tržiča tovariš Gros Anton, ki je bil odličnjak v teoriji, prav tako dober pa tudi pri skokih. Tudi vsi ostali so bili dobri in disciplinirani.

Ob zaključku je bil v nedeljo izveden v Križah propagandni skok, ki ga je pokazal učitelj padalstva tov. Jerman. Vsi, ki so ga gledali, so bili navdušeni ter si želeli še takih prireditev v večjem obsegu.

Upamo, da se bo v bodoče izurilo še

Tekmovanje strelcev v čast VI. kongresu KPJ

Želja po strelšću ni bila samo prazna fraza, temveč resnična težnja tržiških strelcev, da bi se na njem lahko udeležili za strelski šport. To nam potrjujejo tudi doseženi uspehi na dosedaj prirejenih tekmovanjih.

Še pred otvoritvijo tržiškega strelšča, ko so imeli naši strelci veliko dela, so dosegli dne 21. septembra t.l. na okrajnem strelskem prvenstvenem tekmovanju kranjskega okraja pomembno zmago. Tekmovali so v streljanju z vojaško in malokalibrsko puško in z vojaško pištolo. V skupnem plasmanu so v trdi borbi in konkurenci zasedli prvo mesto ter prejeli za nagrado lepo mauser puško. V posameznih disciplinah pa so zmagali z vojaško puško tako ekipno kakor posamezno, saj je bil naš strellec Blaž Šter najboljši, ravno tako so zmagali ekipno in posamezno z malokalibrsko puško, kjer je bil najboljši strellec naš Lado Brejc, v streljanju z vojaško pištolo pa je bil najboljši strellec Janez Perko, član naše družine.

V okviru programa tekmovanj v čast VI. kongresu KPJ so naši strelci priredili po otvoritvi strelšča že dve tekmovanji in to 12. oktobra troboj med strelskimi družinami Sv. Ana - Goriče - Tržič in 26. oktobra povratni dvoboj med strelsko družino »Kovinar« Štore in našo domačo družino. Tudi na teh dveh tekmovanjih so bili doseženi dobri rezultati naših strelcev, saj so obakrat prepričljivo zmagali.

NOGOMET

Pred pričetkom prvenstvenega tekmovanja je bilo odigranih 9 prijateljskih tekem, pri katerih je bilo doseženih 8 zmag, ena pa je bila neodločena. Razmerje v golih je bilo 36:12 za domače tekmovalce. Moštvo nastopa delno v eni in isti postavi, ker je pomanjkanje nogometašev zelo občutno. Po prihodu trenerja je pričelo z resnimi treningi. V začetku je kazalo, da imamo zadosti zadovoljivih moči in pri fantih zadosti dobre volje. Po nekaj težkih treningih pa je bilo sčasoma opaziti čedalje bolj neredno prihajanje k treningom, ali pa sploh njih opuščanje. Z veliko volje in ljubezni so nekateri in vedno isti prihajali na trening ter se izurili v dobre nogometaše in postali ljubljenci publike. Tu je treba javno pohvaliti Ludvika Dorniga, Rustija in Zupana, ki so sedaj vsi trije člani JLA, dalje Marijana Mežka, Karla Srečnika od I. moštva ter od mladincev Metoda Markiča in Francija Toporiša. Za vse ostale je bil trening bolj postranska stvar. Če bi vsi redno prihajali na trening, bi moštvo lahko zelo lepe uspehe in prišlo v boljšo skupino pri tekmovanjih, kar si vsi že tako dolgo želimo. Za dosego nekega cilja je treba predvsem dolgotrajnega in resnega napa, ker moštva se ne ustvarjajo in ne uveljavljajo kar čez noč. Razen tega tudi vodstvo samo kakor tudi trener ne znajo

več takih dobrih padalcev, ki bodo lahko zastopali naš Aeroklub na republiških in zveznih tekmah, kot je eden naših članov že dosegel na tekmah v Celju eno prvih mest. Končno bi pripomnili še to, da je Aeroklub v velikem pomanjkanju materiala in v finančni stiski. Zato naproša uprava kluba podjetja in sindikalne podružnice, da ji nakažejo kako podporo, saj se vsi zavedamo, kakšno važnost imajo aeroklubi za obrambo socialistične domovine.

Na troboju Sv. Ana - Goriče - Tržič so naši strelci zmagali v skupnem plasmanu s 784 krogi pred strelci Gorič s 660 krogi in strelci Sv. Ane s 356 krogi. Prav tako so zmagali ekipno p. članih naši strelci z 223 krogi, kakor tudi pri mladincih z 149 krogi. Posamezno pa so zmagali pri članih Lado Brejc z 59 krogi, pri mladincih pa Ciril Bečan z 49 krogi, oboja člana domače strelske družine. Le pionirji so se tokrat plasirali na drugo mesto.

Na dvoboju Štore - Tržič pa so naši strelci dosegli še veliko boljše rezultate, kar se vidi po krogih in pa po tem, da so strelci iz Štor znani kot najboljši strelci štajerske in so že resni konkurenti republiškim reprezentantom. V skupnem plasmanu so naši strelci dosegli 968 krogov pred gosti, ki so dosegli 877 krogov. Ekipno smo dosegli prva mesta pri mladincih in pionirjih, prvi z 239 krogi, drugi pa s 499 krogi. Pri članih pa so prvo mesto zasedli gostje z 249 krogi, naši strelci pa le 230 krogov. Najboljši strelci so bili pri članih Boris Malec, Štore, 64 krogov, pri mladincih Marijan Hafner, Tržič, 65 krogov, pri pionirjih pa Davorin Križnar, Tržič, 120 krogov.

Ta tekmovanja jasno kažejo, da ima strelski šport pri nas lepo bodočnost, saj imajo strelci prvi v Tržiču zgrajen svoj lastni objekt — strelšče, ki bo privabilo še mnogo Tržičanov v strnjene vrste strelcev.

zadosti zainteresirati vseh ljubiteljev te panoge, da bi masovno nastopali in se usposabljali v dobre nogometaše. Povezava med vodstvom in igralci je tudi zelo pomanjkljiva. Večkratni sestanki bi stvari samo koristili, zato apeliramo na vodstvo, da se pogosteje sestane in rešuje vsa pereča vprašanja ter politično-vzgojno vpliva na igralce, da bo napredek sigurnejši.

Športno igrišče ima lepo lego, lahko trdimo, da eno najlepših v Sloveniji. Z delom na igrišču je začela takoj po osvoboditvi VI. proletarska brigada, nadaljevalo pa se je pod skrbnim vodstvom tov. Laibacharja, ki je igrišče dogradil do stanja, kakršno je danes. Sledile so obljube, da bo tu dograjen v najkrajšem času moderen stadion, a ostalo je samo pri obljubah. Zapadel je med tem že dvakratni kredit za gradnjo stadiona. Več zaupanja imamo v sedanji LOMO in pa v Turistično društvo; od njiju pričakujemo, da se bosta za igrišče resno zavzela.

Za Tržičane so nogometne tekme v nedeljskih popoldnevih skoraj edina zabava, udeležba je vedno zadovoljiva. Vsak pošten športnik tudi plača pri glavni blagajni vstopnino, ki je napram drugim kar nizka. Imamo pa na pretek tudi takih ljudi, ki nočejo razumeti finančnih težav društva, pa uhajajo na prireditve

brez plačila vstopnine. Prisiljeni smo podvzeti najstrožje ukrepe proti tem zastojkarjem.

Apeliramo ponovno na igralce, trenerja in vodstvo, da se resno lotijo dela za napredek v nadaljnjem tekmovanju. Prvi pogoj za igralce in trenerja je opustitev uživanja alkoholnih pijač in sobotnega plesanja, kar zelo kvarno vpliva na tekmovanje.

Pred kratkim se je pričelo jesensko nogometno prvenstveno tekmovanje gorenjskega centra, v katerem sodelujemo s prvim moštvom in mladinci. Po tretjem kolu vodi naše prvo moštvo s 6 točkami in z razmerjem v golih 13:4 v našo korist. Mladinsko moštvo zavzema po tretjem kolu drugo mesto s 6 točkami ter z 12:4 v našo korist.

Objave

Z 10. novembrom bo TVD »Partizan« pričelo spet s telovadbo pionirjev in pionirk v gimnazijski telovadnici. Pionirji od 10. do 14. leta bodo imeli telovadbo vsak ponedeljek in sredo ob 18. uri, pionirke od 10. do 14. leta pa vsak torek in četrtek ob 18. uri. — Pionirji, pionirke, pridite!

*

Strelska družina »Antona Štefeta - Kostje« v Tržiču obvešča vse prebivalstvo mesta Tržiča, da je zgradila na Cimpru svoje lastno strelšče, na katerem bodo vsak čas razna streljanja.

Strelšče je označeno s posebnimi velikimi deskami s svarilnimi napisi. Kadar se vrši streljanje, vsi nad strelščem na vidnem mestu na rdečem drogu rdeča zastava. V tem primeru je hoja po strelšču ter v njegovi neposredni okolici strogo prepovedana.

PODPRIMO S PROSTOVOLJNIM DELOM GRADNJO KOPALIŠČA!

Odbor za gradnjo kopališča objavlja, da so pripravljala dela na terenu že toliko napredovala, da bo v najkrajšem času potrebno začeti množično s prostovoljnimi deli. Vse množične organizacije in društva bodo o potrebi po delovni sili sproti obveščena, že sedaj pa jih naprošamo, da organizirajo prostovoljce za delo na gradbišču.

Gradbeni odbor.

Gibanje prebivalstva

Rojeni v mesecu oktobru: Meglič Franc, Sv. Ana; Polajnar Edvard, Pristava; Dežan Justina, Tržič; Kostadinovič Dragan, Križe; Zrim Franc, Puterhof; Prešeren Irena, Tržič; Zaplotnik Danica, Tržič; Srečnik Marija, Tržič; Barabaš Igor, Tržič; Studen Drago, Žiganja vas; Zupan Marjeta, Tržič; Sajovic Branko, Bistrica; Djorovic Vladimir, Pristava.

Umrli v mesecu oktobru: Tišler Elizabeta, Lom, 68 let; Hlebs Jožef, Pristava, 65 let; Valjavec Marijana, Sv. Neža, 61 let; Breščak Franc, Tržič, 60 let; Herak Marija, Bistrica, 83 let.

Poročeni v mesecu oktobru: Ankele Anton, Tržič in Rozman roj. Drogenik Marija, Bistrica; Dolinar Peter, Tržič in Eric Marija, Tržič; Polajnar Alojzij, Pristava in Jerič Jožefa, Bistrica; Barin Nedjelko, Ribnica in Polanško Zdenka, Križe; Stambolič Dušan, Tržič in Godnov Breda, Tržič; Golmajer Jože, Žiganja vas in Gradišar Angela, Sebenje; Ribnikar Franc, Sv. Neža in Legat Ivana, Sv. Neža; Langus Viktor, Tržič in Lavrič Terezija, Tržič; Novak Ferdinand, Tržič in Višček Franciška, Tržič; Toporiš Anton, Tržič in Blazina Katarina, Tržič; Savič Miloš, Kranj in Stare Cecilija, Zvirče.

Pasjedovanja

Kamnit nagrobni spomenik prodam. — Naslov v pisarni Turističnega društva.

Pozdravi delovnih kolektivov iz Tržiča VI. kongresu KPJ

VI. kongresu KPJ pošiljamo borbene pozdrave!

Globoko zaupanje v našo junaško Partijo, ki nas je vodila skozi vse borbe za osvoboditev delovnega ljudstva Jugoslavije in ki nas vodi v graditvi naše socialistične družbe je porok, da bomo vse sklepe VI. kongresa Partije dosledno in zavestno izvrševali.

MESTNI KOMITE KPS TRŽIČ

LJUDSKI ODBOR MESTNE OBČINE TRŽIČ MESTNI OBČINSKI ODBOR OF

Boj za socializem je postal naš življenjski program, zato navdušeno pozdravljamo

VI. KONGRES KPJ

ter mu želimo obilo uspeha!

Delovni kolektiv tovarne čevljev

„LJUBELJ“ v Tržiču

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne obuvice
TRIGLAV

V TRŽIČU pošilja borbene in revolucionarne pozdrave VI. KONGRESU KPJ in z zaupanjem gleda v njegovo delo za nadaljnjo graditev socializma!

DELOVNI KOLEKTIV

Tržiške tovarne kos in srpov - Tržič

pozdravlja VI. kongres KPJ in njegove delegate!

Ko pozdravljamo VI. kongres naše slavne in junaške Partije, popolnoma zaupamo v njegovo uspešno delo in obljublamo, da bomo vedno in povsod izpolnjevali njegove sklepe v borbi za naš lepši jutrišnji dan.

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne
usnja

„RUNO“

v Tržiču

čestita delovnemu ljudstvu k doseženim uspehom v čast VI. kongresu KP Jugoslavije.

DELOVNI KOLEKTIV

Tovarne finega
pohištva v Tržiču

pozdravlja VI. kongres KPJ in njegovo delo za ohranitev miru in za očuvanje nedotakljivosti naših meja.

POZDRAVLJAMO VI. KONGRES KPJ in obljublamo, da bomo po njegovih smernicah z vsemi silami delali za dobrobit delovnega človeka!

Delovni kolektiv PILARNE

TRIGLAV
V TRŽIČU

Delovni kolektiv

Tovarne lesne lepenke

NA SLAPU

PRI TRŽIČU

pozdravlja
VI. kongres KPJ
s trdnim zaupanjem
v njegovo delo
za zmago socializma
v korist delovnega ljudstva.

Delovni kolektiv

Gastinskega podjetja
v Tržiču

★
pošilja VI. kongresu KPJ borbene pozdrave!

Naši napor za boljše življenje delovnega ljudstva se bodo še podvojili ob izvrševanju sklepov VI kongresa KPJ.

DELOVNI
KOLEKTIV

*Bombažne predilnice
in tkalnice
v Tržiču*

POZDRAVLJA ZGODOVINSKI VI. KONGRES KOMUNISTIČNE PARTIJE JUGOSLAVIJE TER OBLJUBLJA, DA BO ZVESTO IZPOLNJEVAL NJEGOVE SKLEPE ZA IZGRADITEV SREČNEJSEGA ŽIVLJENJA NAŠIH DELOVNIH MNOŽIC